

На овај велики дан за наше образовање, обраћам се овим путем свима који ће школску славу провести у својим домовима уместо у школама, како је до сада био ред. Догодило се да нас епидемија раздвоји на овај дан када треба да сви заједно, ученици и професори да одамо почаст нашем светитељу.

Био је Свети Сава и остао наш заштитник, светац, путоказ. И када је лечио болесне и оне који су скренули са пута, свима пружао утеху, наду, лекцију . У свим временима и у невремена, какво је ово данас, давао је снагу и вољу да се иде даље, да се светли и свети његово име. Изгореше Савине мошти на Врачару давне 1594.године а Србима дадоше Храм и име којим треба да се воде. Светлост ватре остаде неугасива, борба за опстанак непрестана, воља непобедива. Као што је Сава бос по Светој Гори ходао, таква су и наша ходочашћа. Вођени Савином вољом, не смемо посустати. И кад главу на камен ставимо и чујемо хујање векова, знамо да ни у једно време није било боље. Не смемо посустати, колико год била тешка ова борба је наша. И учитељ је знао да је битку изгубио само онај који је од ње одустао. Нека нас на овај дан наш светитељ води у боље сутра, нека нам да наду јер одустајања нема. Свака лекција је важна, ниједна страница не сме бити прескочена. Знање и учење не може да чека. Нисмо одустали, нисмо преспавали, будно и храбро се боримо са свим недаћама. Знање је лек, знање је утеха и моћно оружје против свих пошаста. Из овога ћемо изаћи јачи и бољи, ако све што нам се дешава схватимо као само још једно искушење.

Ђаци и професори, желим вам срећну славу Светог Саву! Истрајмо у овој борби као и досад што смо и изађимо као победници! Светитељу да је свето име, да славимо сваке следеће године у великом броју.

Директор школе,

Моме Андоновић, дипл.ек.